

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปะโค

เรื่อง

การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พุทธศักราช ๒๕๕๗

เทศบาลตำบลปะโค

อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

ประกาศเทศบาลตำบลปะโค

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๗

ตามที่ เทศบาลตำบลปะโค อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ได้จัดทำเทศบัญญัติ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลปะโค เมื่อคราวประชุมสภา สมัยที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย ได้ลงนามให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ไปแล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๐ ประกอบมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๗ โดยจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายสมเกียรติ แก้วพิลา)
นายกเทศมนตรีตำบลปะโค

หลักการและเหตุผล

ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเทศบาลตำบลปะโค

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๗

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปะโค เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นไปด้วยความถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บขน กำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในเขตเทศบาลตำบลปะโค เป็นไปด้วยความถูกต้อง ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำโดยตราเป็นเทศบัญญัติ จึงเห็นสมควรยกเลิกข้อบังคับเดิมทั้งหมด เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย และให้ใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปะโค ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๗ นี้แทน จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปะโค เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปะโค ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๑๐ ประกอบมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลปะโคโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลปะโคและผู้อำนวยการจังหวัดหนองคายจึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลปะโค เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลปะโค ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลปะโคแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ให้ยกเลิกข้อบังคับเดิมทั้งหมดของเทศบาลตำบลปะโค เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลปะโค

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๕ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลปะโคเป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลปะโคเท่านั้น

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร เทศบาลตำบลปะโคอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการ ตามข้อ ๕ แทน ภายใต้การควบคุมดูแลของเทศบาลตำบลปะโคหรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการกำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามข้อ ๑๑ ก็ได้

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในที่หรือทาง สาธารณะนอกจากในที่ที่เทศบาลตำบลปะโคจัดไว้ให้ หรือในที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่เทศบาลตำบลปะโคจัดไว้ให้

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ที่ถูกสุขลักษณะอย่างเพียงพอและเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่ง ปฏิกูลและมูลฝอย ให้เทศบาลตำบลปะโคมีอำนาจประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการ และระเบียบการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการตามข้อ ๑๑ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลปะโคได้

ข้อ ๑๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน และ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยของเทศบาลตำบลปะโคจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขน แก่เทศบาล ตำบลปะโค ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัติ

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็น ธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตเทศบาลตำบลปะโคจะต้องยื่นคำ ขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจของผู้ขอรับ

ใบอนุญาต

(๒) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาต

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) อื่นๆ ตามที่เทศบาลตำบลปะโคประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตตาม ข้อ ๑๒ จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ต้องมีพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล (รถดุดส้วม) ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้

(๑.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

(๑.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปกปิดมิดชิดสามารถป้องกันกลิ่นและ

สัตว์แมลงพาหะนำโรคได้ มีฝาปิดและเปิดอยู่ด้านบน

(๑.๑.๓) มีบีมดูดสิ่งปฏิกูลและติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูล

(๑.๑.๔) ท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลต้องอยู่ในสภาพที่ดี ไม่รั่วซึม

(๑.๑.๕) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังตักน้ำ ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไลโซน ๕ %)

(๑.๑.๖) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลให้รู้ว่าเป็นพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูล เช่น “รถดูดสิ่งปฏิกูล” เป็นต้น และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการ ด้วยตัวอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนตามที่เทศบาลตำบลปะโคประกาศกำหนด

(๑.๒) ต้องจัดให้มีเสื้อคลุม ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสูงถึงแข้ง สำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๑.๓) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลของตนเอง ต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำสิ่งปฏิกูลไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งใด

(๑.๔) อื่นๆ ตามที่เทศบาลตำบลปะโคประกาศกำหนดภายหลัง หากเห็นว่าจำเป็นต่อสุขภาพและการป้องกันโรคของประชาชนในพื้นที่

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) มีเอกสารสิทธิในที่ดินที่ใช้กำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๒) สถานที่ห่างจากชุมชนและแหล่งน้ำธรรมชาติตามหลักสุขาภิบาล

(๒.๓) มีระบบบำบัดสิ่งปฏิกูลตามหลักสุขาภิบาลโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญกับประชาชนที่อาศัยอยู่ข้างเคียง

(๒.๓.๑) ที่ไม่ก่อให้เกิดปนเปื้อนหรือการแพร่กระจายเชื้อโรคไปยังพื้นดิน แหล่งน้ำน้ำใต้ดิน พืชและผัก

(๒.๓.๒) ไม่เป็นแหล่งอาหารและเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค

(๒.๓.๓) ไม่เป็นที่น่ารังเกียจ ไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น สกปรก และเป็นเหตุรำคาญ

(๒.๔) อื่นๆ ตามที่เทศบาลตำบลปะโคกำหนดในภายหลัง

(๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) ต้องมีพาหนะเก็บ ขน มูลฝอย ซึ่งมีคุณลักษณะดังนี้

(๓.๑.๑) ได้รับอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

(๓.๑.๒) ส่วนของรถที่ใช้เก็บ ขน มูลฝอย ต้องปกปิดมิดชิด สามารถป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงพาหะนำโรคและป้องกันมูลฝอยร่วงหล่นในระหว่างเก็บ ขน ได้

(๓.๑.๓) ต้องจัดให้มีการแสดงข้อความที่ตัวพาหนะเก็บ ขน ให้รู้ว่าเป็นพาหนะเก็บ ขน มูลฝอย และต้องแสดงเลขทะเบียนใบอนุญาตประกอบกิจการ ชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้ออกใบอนุญาต ชื่อบริษัท หรือเจ้าของกิจการ ด้วยตัวอักษรไทยซึ่งมีขนาดที่เห็นได้ชัดเจนตามที่เทศบาลตำบลปะโคประกาศกำหนด

(๓.๒) ต้องจัดให้มี ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มสั้นถึงแข้งสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

(๓.๓) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดมูลฝอยของตนเอง ต้องแสดงหลักฐานว่าจะนำมูลฝอยไปกำจัด ณ แหล่งกำจัดที่ถูกสุขลักษณะแห่งใด

(๓.๔) ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของเทศบาลตำบลปะโคอื่นๆ ที่ประกาศกำหนดในภายหลัง

(๔) ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) มีเอกสารสิทธิในที่ดินที่ใช้กำจัดมูลฝอย

(๔.๒) สถานที่ห่างจากชุมชนและแหล่งน้ำธรรมชาติตามหลักสุขาภิบาล

(๔.๓) มีระบบกำจัดมูลฝอยที่ถูกหลักวิชาการสุขาภิบาล ตามประเภทของระบบกำจัด

(๔.๓.๑) ที่ไม่ก่อให้เกิดปนเปื้อนหรือการแพร่กระจายเชื้อโรคไปยังพื้นดิน แหล่งน้ำ น้ำใต้ดิน และก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๔.๓.๒) ไม่เป็นแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์น้ำโรค

(๔.๓.๓) ไม่เป็นที่น่ารังเกียจ ไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น สกปรก และเป็นเหตุรำคาญ

(๔.๔) ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของเทศบาลตำบลปะโคอื่นๆ ที่ประกาศกำหนดในภายหลัง

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๑๒ หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๑๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ ให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับอนุญาต ต้องมารับใบอนุญาตตามข้อ ๑๔ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๖ ในการดำเนินกิจการผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ ๑๔ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล

(๑.๑) ขณะทำการดูดสิ่งปฏิกูล ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสูงถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยาง หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๑.๒) ทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล โดยหลังจากดูดสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว ให้ทำการดูดน้ำสะอาดจากถังเพื่อล้างภายในท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูล และทำความสะอาดท่อหรือสายที่ใช้ดูดสิ่งปฏิกูลด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไกลโซน ๕%)

(๑.๓) ทำความสะอาดพาหนะขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากที่อยู่ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องได้รับการบำบัดหรือกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะก่อนปล่อยทิ้งสู่สาธารณะ

(๑.๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกเรียราด ให้ทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค (เช่น ไกลโซน ๕%) แล้วทำการล้างด้วยน้ำสะอาด

(๑.๕) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานขนถ่ายสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลตามหลักสุขาภิบาล ตามประเภทของระบบกำจัด
 (๒.๒) ขณะปฏิบัติงาน ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยางและรองเท้าน้ำยางหุ้มสันถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยาง หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๒.๓) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง

(๒.๔) ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่น แมลงและสัตว์นำโรคกับประชาชนที่อาศัยอยู่ข้างเคียง

(๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขนมูลฝอย

(๓.๑) ขณะทำการเก็บขน มูลฝอยต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยางและรองเท้าน้ำยางหุ้มสันถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยาง หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๓.๒) ทำความสะอาดพาหนะเก็บ ขนมูลฝอยอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากที้ออกปฏิบัติงานเก็บ ขนมูลฝอยแล้ว สำหรับน้ำเสียที่เกิดจากการล้าง ต้องได้รับการบำบัด หรือกำจัดด้วยวิธีการที่ถูกต้องลักษณะ ก่อนปล่อยทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

(๓.๓) กรณีที่มีมูลฝอยตกหล่นบนทางสาธารณะ ให้จัดการเก็บให้เรียบร้อย

(๓.๔) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานเก็บ ขนมูลฝอยอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง

(๓.๕) การเก็บขนต้องมีให้เหลือมูลฝอยไว้ ต้องเก็บขนให้แล้วเสร็จภายใน ๑ วัน

(๓.๖) ให้จัดหาภาชนะรองรับมูลฝอยเพิ่มเติมในกรณีชำรุดเสียหายและใช้การไม่ได้

(๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินกิจการรับทำการกำจัดมูลฝอย

(๔.๑) ดำเนินงานระบบกำจัดมูลฝอยตามหลักสุขาภิบาล ตามประเภทของระบบกำจัด
 (๔.๒) ขณะปฏิบัติงาน ต้องควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยางหุ้มสันถึงแข้ง และทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยาง และรองเท้าน้ำยาง หลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานประจำวัน

(๔.๓) มีการตรวจสุขภาพแก่ผู้ปฏิบัติงานกำจัดมูลฝอยอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง

(๔.๔) ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญจากกลิ่น แมลงและสัตว์นำโรคและมลพิษที่อาจเกิดผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ข้างเคียง

ข้อ ๑๗ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลปะโคเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อ ๑๔ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่มีผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๑๙ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลปะโค

ข้อ ๒๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามเทศบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการชั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๒๓ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทน และต้นขั้วใบแทน

(๒) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

- ข้อ ๒๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต
- (๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก
 - (๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ.๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๖ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำกิจการของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๗ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ที่อยู่นอกเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยของเทศบาลตำบลปะโคหรือเขตพื้นที่การให้บริการของผู้ได้รับใบอนุญาต ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการตามข้อ ๙ ต้องดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๒๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลปะโคในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๓๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

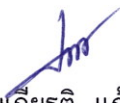
ข้อ ๓๑ ให้นายกเทศมนตรีตำบลปะโคเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๒ คำขออนุญาตใดๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามข้อบัญญัติเทศบาลตำบลปะโคและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามเทศบัญญัตินี้โดยอนุโลม และถ้าคำขออนุญาตดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขออนุญาตเพื่อให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ได้

ข้อ ๓๓ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัติเทศบาลตำบลปะโค ก่อนวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นๆจะสิ้นอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๗

(นายสมเกียรติ แก้วพิลา)
นายกเทศมนตรีตำบลปะโค

เห็นชอบ

(นายชาญชัย บุญเสนอ)

นายอำเภอเมืองหนองคาย ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปะโค
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๗

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท)
๑.	อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูล ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ (๑.๑) เศษของลูกบาศก์ หรือลูกบาศก์เมตรแรก และ ลูกบาศก์เมตร ต่อๆไป ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐
๒.	ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป (๒.๑) ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปประจำรายเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย วันหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	
	- วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ	๑๐
	- วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร เดือนละ	๔๐
	- วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร เดือนละ	๖๐
	- วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร เดือนละ	๘๐
	- วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร เดือนละ	๑๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร เดือนละ	๒๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร เดือนละ	๓๐๐
	ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย วันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร ขึ้นไป	
	- วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	๒,๐๐๐
	- วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆลูกบาศก์ เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	๒,๐๐๐
	(๒.๒) ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว	
	- ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	๑๕๐
	- ครั้งหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐
๓.	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตประกอบกิจการรับการเก็บขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับ ประโยชน์ ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ	
	(๓.๑) รับทำการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป	๕,๐๐๐
	(๓.๒) รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป	๕,๐๐๐

เลขที่รับ..... /

เลขที่.....

คำขอรับใบอนุญาต
ประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... อายุ ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ต.รอก / ซอย ถนน
ตำบล / แขวง..... อำเภอ / เขต..... จังหวัด

หมายเลขโทรศัพท์

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัด สิ่งปฏิกูล มูลฝอย
ต่อนายกเทศมนตรีตำบลปะโค

โดยใช้ชื่อในการประกอบกิจการว่า..... จำนวนรถยนต์บรรทุกที่ใช้
ประกอบกิจการ.....คัน จำนวนคนงาน.....คน ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....
หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

- ๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ขอผู้ขอรับใบอนุญาต
- ๒) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้รับใบอนุญาต
- ๓) สำเนาทะเบียนรถยนต์บรรทุกที่ใช้ประกอบกิจการ ของผู้ขอรับใบอนุญาต
- ๔)
- ๕)

ขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต
(.....)

เลขที่รับ..... /

เลขที่.....

**คำขอรับใบอนุญาต
ประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย**

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... อายุปี สัญชาติ.....
 อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก / ซอย ถนน
 ตำบล / แขวง..... อำเภอ / เขต..... จังหวัด
 หมายเลขโทรศัพท์

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัด สิ่งปฏิกูล มูลฝอย
 ต่อนายกเทศมนตรีตำบลปะโค
 โดยใช้ชื่อในการประกอบกิจการว่า..... จำนวนรถยนต์บรรทุกที่ใช้
 ประกอบกิจการ.....คัน จำนวนคนงาน.....คน ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....
 หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
 โทรศัพท์.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานและเอกสารมาด้วย ดังนี้คือ

- ๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ขอผู้ขอรับใบอนุญาต
- ๒) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้รับใบอนุญาต
- ๓) สำเนาทะเบียนรถยนต์บรรทุกที่ใช้ประกอบกิจการ ของผู้ขอรับใบอนุญาต
- ๔)
- ๕)

ขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต
 (.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

() เห็นสมควรไม่อนุญาต เพราะ.....

.....

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความเห็นของปลัดเทศบาลตำบลปะโค

.....

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลปะโค

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เล่มที่.....เลขที่ ปี

อนุญาตให้..... อายุ ปี สัญชาติ.....
 อยู่บ้าน / สำนักงานเลขที่ หมู่ที่ ตรอก / ซอย..... ถนน
 ตำบล / แขวง เขต / อำเภอ จังหวัด
 เบอร์โทรศัพท์

ข้อ ๑) ดำเนินการประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน กำจัด สิ่งปฏิกูล มูลฝอย
 ค่าธรรมเนียม.....บาท ใบเสร็จรับเงินเล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....
 เดือน.....พ.ศ.โดยใช้ชื่อสถานประกอบการว่า
 จำนวนรถยนต์บรรทุกที่ใช้ประกอบกิจการ.....คัน จำนวนคนงาน.....คน ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....
 หมู่ที่ ตำบลอำเภอ จังหวัด
 โทรศัพท์ โทรสาร

ข้อ ๒) ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติตามเทศบัญญัติเทศบาลตำบลปะโค เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
 พ.ศ.๒๕๕๖

(๒)

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้ถึง วันที่ เดือน พ.ศ.

ออกให้ ณ วันที่ เดือน พ.ศ.

ผู้รับเงิน

(ลงชื่อ)

(.....)

(ลงชื่อ)

(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน ๑) ต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้ในที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย

๒) ต้องต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ต้องชำระค่าปรับเพิ่มเติมขึ้น ร้อยละ ๒๐

เลขที่รับ..... /

เลขที่.....

คำขอต่ออายุ

ใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... อายุปี สัญชาติ.....
 อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....ตรอก / ซอย ถนน
 ตำบล / แขวง..... อำเภอ / เขต..... จังหวัด
 หมายเลขโทรศัพท์

ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัด สิ่งปฏิกูล มูลฝอย
 ต่อนายกเทศมนตรีตำบลปะโค

โดยใช้ชื่อในการประกอบกิจการว่า.....

จำนวนรถยนต์บรรทุกที่ใช้ประกอบกิจการ.....คัน จำนวนคนงาน.....คน ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....

หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้คือ

๑) ใบอนุญาตเดิม

๒)

ขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต

(.....)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

จากการตรวจสอบสถานประกอบการ

() เห็นสมควรอนุญาต และควรกำหนดเงื่อนไขดังนี้

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

() เห็นสมควรไม่อนุญาต เพราะ.....

.....

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่ เดือน พ.ศ.

ความเห็นของปลัดเทศบาลตำบลปะโค

.....

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ) เจ้าพนักงานท้องถิ่น

(.....)

ตำแหน่ง นายกเทศมนตรีตำบลปะโค

วันที่ เดือน พ.ศ.

แบบ สม.๔

เลขที่รับ..... /

เลขที่.....

คำขออนุญาตการต่างๆ
เกี่ยวกับการประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... อายุปี สัญชาติ.....
 อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ต.รอก / ซอย ถนน
 ตำบล / แขวง..... อำเภอ / เขต..... จังหวัด

หมายเลขโทรศัพท์

โดยใช้ชื่อในการประกอบกิจการว่า.....

จำนวนรถยนต์บรรทุกที่ใช้ประกอบกิจการ.....คัน จำนวนคนงาน.....คน ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....

หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอต่อ นายกเทศมนตรีตำบลปะโค ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต
 (.....)